

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК IV.

Ч. 13.

СЕРЕДА, 15. ЛЮТОГО 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, FEBRUARY 15th, 1922.

№ 13.

VOL. IV.

Новинки.

КАНАДА ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ В ЕКОНОМІЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ В ГЕНУІ.

Сер Чарлз Гордон і проф. Ед. Монтпетіт з Монреалу будуть канадськими делегатами на конференції.

ОТТАВА, 9. лютого. — Канада буде репрезентована на економічній і фінансовій конференції, яка розпочинається 8. марта в Генуї. Оповіднене в сій справі зроблено нині вечером після довгого засідання кабінету.

Сер Чарлз Гордон з Монреалу буде одним з канадських представників. Професор Едвард Монтпетіт з монреальського університету з'явив запрошений правительством прилучити ся до Сер Чарлза. Сподіють ся, що проф. Монтпетіт зможе бути делегатом, однак правительство не отримало ще дефінітивної відповіді, чи він згодиться ся прийняти сей обов'язок, чи ні.

Запрошена на конференцію ще не отримано.

Сповідуючи, що Канада буде заступлена на конференції, прем'єр міністрів пояснив, що правительство не отримало ще від італійського правительства запрошення на конференцію. Запрошене є в дорозі і його зміст був пересланий каблем колоніальним офісом в Англії. Канада є запрошена вислати двох представників.

Канада буде годувати через місяць 18.500 дітей в Росії.

ОТТАВА, 9. лютого. — Полковник Н. Дж. Мекі, президент Фонду Спасайте Дітей, заявив вчора перед Канадською Пресою, що в наслідок першого тижня праці канадського комітету Фонду Спасайте Дітей для голодуючих в Росії, буде прокормлено через один місяць 18.500 дітей. Є надія, що перші засоби будуть вислані з кінцем сего тижня. Всі засоби є куповані в Канаді.

Між Італією і Росією привернено почтові і телеграфічні зносини.

РИМ, 13. лютого. — Після закінчення італійсько-російської економічної угоди, між Італією і Росією привернено почтові зносини.

Почтова комунікація буде відновлена 15. лютого.

Торговельний договір між Союзом Росією і Швецією викінчений.

ШТОКГОЛЬМ, 9. лютого. — Сьогодні шведські і російські делегати закінчили переговори в справі заключення торговельного договору між Швецією і Союзом Росією.

Російське золото прибуло до Швеції.

ШТОКГОЛЬМ, 10. лютого. — Від 40 до 50 тон золота, вартості 100—120 мільйонів шведських корон (від 26 до 31 мільйонів доларів), прибуло тут вчора з Ревалю, куди було переслане російським союзу правительством. Золото се признає переважно для Америки.

ЗЕЛІЗНИЧИЙ СТРАЙК В ІНДІЇ ПРИБИРАЄ ГРИЗНІ РОЗМІРИ.

Панцирний потяг виїхав з Алягабаду, щоби привернути спокій над залізничною лінією.

ЛОНДОН, 12. лютого. — Делегати до лондонського "Таймса" з Алягабаду, в Бритійській Індії, каже, що залізничний страйк прибирає там найгрізніший розміри. Між Алягабадом і Кавніпуром кілька стайцій, котрі находились під управою Індійців, зістали цілком опущені своїми робітниками. Панцирний потяг виїхав в суботу з Алягабаду, щоби розслідувати забурення, які відбули адовж залізничної лінії.

Причиною страйку було се, що дня 2. лютого європейський брицман в Туноляк брутально побив шуфлею індійського паяча і скинув його з локомотива. В протягу трох годин від сеї події всі індійські робітники в Туноляк, що працювали коло локомотивів, виїшли на страйк. Урядник, що розслідував сю справу, назвав історію з паячем фабрикацією.

Видали приказ арештувати Ганді.

ЛОНДОН, 9. лютого. — "Дейли Скеч" подає, що правительство Індії видало приказ на негайне арештування Магата М. Ганді, провідника революційних націоналістів в Індії.

Евакуація британських військ з Дубліна відложена.

ДУБЛІН, 13. лютого. — Евакуація британських військ і інших мілітарних сил з Дубліна зістала нині несподівано відложена. Відплив кораблів з військами до Голігед і Ліверпул зістав понеханий.

Карельська авантюра зліквідована.

МОСКВА, 12. лютого. — Головна квартира фінляндсько-карельських повстанців зістала занята російською Червоною Армією дня 7. лютого і таким робом зістала зліквідована карельська авантюра, каже нинішнє урядове совіське оповіщене. Послідні недобитки повстанських сил зістали прогнані через фінляндську границю.

Рішили продати церковні доорогоцінності в користь голодуючих.

МОСКВА, 13. лютого. — Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет рішив перебрати негайно доорогоцінності у всіх церквах всіх віроісповідань в Росії і продати їх а за ті гроші купити поживни для голодуючих.

Шаляпін відіхав зі Зауценх Держав.

НЬЮ ЙОРК, 6. лютого. — Федір Шаляпін, славний російський співак і актор, відіхав в суботу кораблем "Америка" з Нью Йорку до Європи. Шаляпін перебував в Зауценх Державах поверх три місяці, де співав в користь голодуючих в Сов. Росії.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Робітники в Новій Полуудневій Валі прилучують ся до III. Інтернаціоналу.

ЛОНДОН, 9. лютого. — Делегати Райтера з Мелбурн каже, що Робітничая Рада в Новій Полуудневій Валі рішила прилучити ся до Третого Інтернаціоналу в Москві.

(Нова Полууднева Валія находить ся в Австралії. Робітничая Рада, про котру говориться в телеграмі, се правдоподібно провінційна юнійна управа, яка рішила прилучити ся до Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів з оцідком в Москві, а не до політичної організації — Третого Інтернаціоналу.)

В німецькій залізничній страйку ушкоджено 800 локомотивів.

БЕРЛІН, 13. лютого. — Хетяй залізничний рух на 70 процентів є вже нормальний, проте потрібно буде много днів, заки буде привернений повний рух, а огляду на ушкоджене залізничного матеріалу. Оповіднено, що є не придатних до ужитку 800 локомотивів.

Загальний страйк в Чіле.

САНТІЯГО, Чіле, 10. лютого. — Чілійська Федерация Праці проголосила нині загальний страйк в симпатії до страйкуючих майнерів вугля.

Федерация Праці об'єднує майже всіх зорганізованих робітників в Чіле, яких число виносить поверх 100.000. Вчора відбула ся остання конференція між представниками робітничих юній і компаній. Переговори були безуспішні; до порозуміння між обома сторонами не прийшло.

Правительство заявило, що на случай страйку залізничний рух буде вдержаний при помочі війська.

Около страйку гірників в Чехословаччині.

ПРАГА, 5. лютого. — Страйк гірників в копальнях вугля, який розпочав ся в Остраві, поширив ся на цілу Чехословаччину. Втрата власителів 13 майнів вугля в Остраві виносить денно поверх 8 мільйонів чеських корон.

Страйк розпочав ся, коли властители майнів вугля заповіли 30% зниження платні. Робітники відкинули нову скало платні і проголосили загальний страйк.

В робітничих і промислових кругах панує переконане, що Чехословаччині грозить довгий ряд страйків та що індустріальна криза в Чехословаччині є неминуча.

В Злуч. Державах війське страйке до страйкерів.

НЬЮПОРТ, Кентокі, 6. лютого. — Герман Томсон, член стейтсової легіслатури з Ньюпорту, вислав до президента Гардінга телеграму слідуючого змісту:

"Говернор Морро наслав військо на наше місто, яке страйке мушин і жінок. Прошу сьому запобігти".

В суботу був перший випадок, що військо заатакувало страйкерів. Число пострілених осіб оцінують на 12, крім сього є велике число побитих палками.

До заострення прийшло, коли командант війська приказав розібрати страйкерів, які в числі около 600 буди згрома-

джені недалеко фабрики "Ньюпорт Стіа Ролінг Мил Ко".

В атаку на страйкерів брали участь два відділи пішої міліції, два кінноти і один відділ тенків. Коли страйкері не хотіли уступити ся поза визначену лінію, командант дав приказ віддати сальву в товпу. Опісля жовірії кинули ся на страйкерів, обкладаючи їх палками.

Місто Ньюпорт находить ся вже від тижня під контролею війська. Говернор стейту, помімо протесту з боку місцевого населення, наслав на місто для охорони страйколомів аж 12 компаній стейтсової міліції і відділ опанцерених тенків, уживаних підчас війни до атаків на неприятеля.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Радянська Україна і Туреччина

ХАРКІВ, 17. січня. — На телеграфічний привіт предсідателя великого турецького національного зібраня Мустафи Кемалю Паші Шестому Всеукраїнському З'їздові Рад, предсідателя Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Петровського відповів Мустафи Кемалю Паші такою телеграмою:

"Президія тільки що тепер вибраного Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету дякує за привіт і висловлює тверду надію, що підписаний в Ангорі, представника України та Турції договір дасть позитивні результати. Революційна Україна, яка проголосила дійсну незалежність народу, слідить з дружною симпатією за героїчною боротьбою турецького народу за незалежність. Наші симпатії тим сильніші, що наш народи звязані не тільки дружним союзом, але і солідарністю, випробованою в боротьбі проти імперіялізму. Нема сили, яка моглаб зломити тверду волю народа, порвати кайдани, і ми твердо віримо, що знищенє плянів наших ворогів є ділом недалекого будущего. Від імени працюючих мас України ми вітаємо турецький народ і його єдиного представника — велике національне зібранє".

Українські експорти.

КИЇВ, 8. січня. — Згідно з розпорядком народного комісаріату заграничної торгівлі, вислано 2-го січня з Києва до Риги 34 вагонів різних експортних товарів, між тим 15 вагонів льняного прядива, 3 вагони спирту, 1 вагон шкві, 4 вагони тютюну та значну кількість килимів.

Державні підприємства оперують без надобору.

ХАРКІВ, 7. січня. — Державні підприємства в Катеринославщині, які ведено на бізнесовій основі, не лише що змогли покрити всі свої біжучі кошти, але й мали ще в грудні 1921 р. значну надвижку.

Державні установи в Чернігівській губернії сподівають ся осягнути в біжучім році около 120 мільярдів карбованців чистого зиску.

Млинський трост.

ХАРКІВ, 4. січня. — На Україні зорганізовано саме млинський трост, який буде вести всі знаціоналізовані млини і контролювати діяльність приватних млинських підприємств.

Совіти ратифікували договір з Австрією.

МОСКВА, 16. січня. — Всеросійський центральний виконавчий комітет ратифікував за гальний договір, як також додаткову угоду в справі виміни воєнних п'янінків, які Совіська Росія і Радянська Україна заключили з Австрією.

Аргентина послає збіжжє до Росії.

БУЕНОС АЙРЕС, 5. лютого. — Тут підписано контракти в справі вивозу аргентинського збіжжя до Росії. Протягом місяців лютого і марта має бути вивезено 45.000 тон пшеничної муки і кукурузи.

Транспортний контракт дістала норвежська корабельна фірма Лінія Скогланд, яка перевезе ті харчеві засоби на дев'ятьох пароплавах.

Нова залізниця на Україні.

ХАРКІВ, 14. січня. — Докінчено будову Павлоградської залізничної лінії, яка відбувала ся серед незвичайно тяжких умов. Відбуло ся торжественне отворенє руху на тій залізниці.

Пресове Бюро Червоної Армії.

ХАРКІВ, 13. січня. — Політичні управи України і Криму рішили заснувати окреме пресове бюро для збираня і ширення докладних інформацій про жите Червоної Армії. До військових частин, які находять ся на Україні і в Криму, вислано сім кореспондентів.

В Італії є поверх 500 тисяч безробітних.

МЕДЮЛЯН, 6. лютого. — Урядовий звіт містра праці виказує, що число безробітних переходить значно 500.000. Остання урядова статистика з кінця серпня 1921-р. виказувала, що в Італії було тоді 435.194 безробітних, між тим около 100.000 жінок.

Від того часу справа погіршилась. Найменше 100.000 втратило працю, не числячи тих робітників, яких працю скорочено на два—три дні в тижня.

Нужда на Угорщині.

По звідомленні з Будапешту, одно з останних засідань національних зборів було присвячено розглядю засобів для боротьби з нуждою, яка панує у Будапешті і деяких районах Угорщини. Депутатом Гусаром переведено в бюро парламенту список 3.000 сімей у Будапешті, які є на порозі голодної смерті. Міністер соціального забезпеченя Берноляк заявив, що велика частина населеня, особливо середних клас, в столиці вимирає буквально з голоду, продавши все, що могли продати. Молодіж вимирає від хохотки, шпиталі переповнені, дитячі клініки, в яких є місце для 50 хорих, містять їх зараз 400—500. Міністер підкреслив, що головною причиною злиднів є мирові умовини, наложени на Угорщину.

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Подаєсь до відома, що Річний Збори Відділу Укр. Роб. Дому відбудуть ся в неділю, 19-го с. м., о год. 2.30 пополудни, де заряд злать своє цілорічне справозданє, як також відбудеть ся вибір нового заряду на слідуючий рік. Заряд.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

Як відомо вже читачам "Українських Робітничих Вістей" з короткого огляду Загальних Річних Зборів Українського Робітничого Дому, поміщеного в минулому числі нашої газети, Загальні Річні Збори Українського Робітничого Дому рішили, щоби кожний передплатник "Українських Робітничих Вістей" отримував що місяця безплатно як премію одну книжочку, вартості від 5 до 15 центів. Се рішенє Загальних Зборів У. Р. Д. має не мале значенє для передплатників "Українських Робітничих Вістей". Передплатники в протягу року отримають як премію цілу серію книжочок, вартості від \$1.00 до \$1.50, які будуть становити маленьку бібліотеку, зглядно зародок бібліотеки, коли хто такої ще не має, а цінним вкладом в бібліотеку, еси вже хто таку має. 12 книжочок на рік для передплатників "Укр. Робітничих Вістей", се не лише поширюванє знаня і класової свідомости серед українського робітництва в Канаді, але і матеріальний прибуток кожного передплатника з особня.

Се все повинні зрозуміти і взяти під увагу передплатники "Українських Робітничих Вістей", як ті, що заплавили передплату, так і ті, що з передплатою задвожили ся. Довжинки "Українських Робітничих Вістей" повинні сейчас відновити задегу передплату, щоби, крім газети, не втратити такого цінного прибутку, як 12 цікавих книжочок на рік. Передплатники, що не є залеглі з передплатою, повинні старати ся збирати передплату серед тих робітників, що еше не передплатують "Українських Робітничих Вістей", вказуючи їм на те, що вони зі зложеном передплати, отримають крім газети ще і 12 ріжних книжочок на рік.

Робітничая преса по цілім світі удержуєт ся лише за гроші робітників. На виданє робітничої преси капіталісти не дають ані цента, а навпаки, вони ще всіляко її шкодять, аж до заборонюваня робітничих газет і арештованя їх редакторів включно. Лише за гроші робітників і бідних фермерів видають ся також і "Українські Робітничі Вісті". За цілий час свого існуваня "Українські Робітничі Вісті" не дістали на своє удержанє від нікого иншого ані цента. Тому обов'язком кожного свідомого українського робітника є не лише передплатувати "Українські Робітничі Вісті", але збирати також передплату і серед инших робітників, серед тих, що еше "Українських Робітничих Вістей" не передплатують. Премія в формі одної книжочки що місяця для кожного передплатника "Українських Робітничих Вістей", повинна бути великою заохотою до масового збираня нових передплат на "Українські Робітничі Вісті". Тож до праці, товариші!

Редакция і Администрация "Українських Робітничих Вістей".

Перший раз в Іст Килдонан!

Відділ У. Р. Д. в Іст Килдонан відіграє в п'ятницю, 17. лютого дуже смішну комедію в трох діях п. н.:

НА ВІДПУСТ ДО КИВА.

Комедія дуже цікава і смішна. Тому приходьте, товариші робітники, як найчисленніше і привітьте своїх знайомих, а насмієтесь до сходу. Тож не забувайте і приходьте в п'ятницю 17. лютого до Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

Ціни місць: 50 і 35 ц.

Початок о год. 8.15 вечером.

Ціни місць: 50 і 35 ц.

Дохід призначений на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан.

ЛЕКЦІЯ!

Заходом жіночого відділу при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу відбудеть ся в середу, 15-го лютого о год. 8-й вечером інтересна лекція, яку виголосить хохтьє, забуваєть ся і зробітьте гарне діло своєю жертвою.

Обов'язком кожної робітничої явити ся на лекцію.

В ЧЕТВЕР, 16. ЛЮТОГО С. Р.

в Central Congregational Church

буде співати

славний російський співак

ВОЛОДИМИР РОЗІНГ

в користь голодуючих в Со-вітській Росії.

Вступ: \$1.50, \$1.00 і 50ц.

Початок о год. 8.30 вечером.

КОНЦЕРТ І ЗАБАВА!

Заходом укр. жіночого відділу У. Р. Д. в Вінніпегу відбудеть ся в неділю, 19. лютого в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

КОНЦЕРТ І ЗАБАВА,

чистий дохід з которого призначений на поміч голодуючим в Приволжю. Запрошуєть ся всіх робітників і робітниць о численну участь. Програма лютого о год. 8-й вечером інтересна лекція, яку виголосить хохтьє, забуваєть ся і зробітьте гарне діло своєю жертвою.

Початок точно о годині 7.30 вечером.

МІТІНГИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

Драматично-Співацький Клубок Укр. Робітничого Дому

Польське Робітничє Тов-о "Нове Жиче" в Вінніпегу

— відіграє —

В СУБОТУ, 18. ЛЮТОГО, В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

Драму в 3-ох діях і 4-ох відсценах п. н.:

"НА СМЕРТЬ І ЖИТЬЄ"

Драма надзвичайно интересна і поучаюча. Товариство "Нове Жиче" докладає всіх старань, щоби штука випа-дала якнайкраще.

Початок точно о годині 8.30 вечером.

Ціни місць: 55, 40 і 27 центів.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Створарище "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ДОВКОЛА ГЕНУЙСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Буржуазна а навіть до певної міри пролетарська преса уділяє багато уваги маючій відбутися міжнародній конференції в Генуї. Після того як було проголошено на недавній конференції антанських прем'єрів в Кан, що на генуїську конференцію будуть запрошені європейські держави, генуїська конференція стала притчею во язицях на сторінках світової преси.

Як результат запрошення на конференцію Східної Росії і Німеччини, французький прем'єр Бріан примушений був зреагувати під натиском французьких реакціонерів, які в запрошенні на генуїську конференцію двох вищих згаданих держав побачили небезпеку для інтересів французьких капіталістів. Французькі імперіалісти заявляють, що генуїська конференція дасть певні полегшення Німеччині у виплачуванні поборгань контрибуції, що вона увільнить Росію від царських передвоєнних довгів французьким капіталістам і признає європейське панівництво. Особливо французьким імперіалістам лежить на серці доля російського народу, який "попав би в дуже тяжке положення" після того, якби правління капіталістичних держав справді засів за один стіл з представниками Східної Росії.

Як результат запрошення на конференцію Східної Росії і Німеччини, французький прем'єр Бріан примушений був зреагувати під натиском французьких реакціонерів, які в запрошенні на генуїську конференцію двох вищих згаданих держав побачили небезпеку для інтересів французьких капіталістів. Французькі імперіалісти заявляють, що генуїська конференція дасть певні полегшення Німеччині у виплачуванні поборгань контрибуції, що вона увільнить Росію від царських передвоєнних довгів французьким капіталістам і признає європейське панівництво. Особливо французьким імперіалістам лежить на серці доля російського народу, який "попав би в дуже тяжке положення" після того, якби правління капіталістичних держав справді засів за один стіл з представниками Східної Росії.

На сім ґрунті цілий час, почавши від версальського "мира", йде тертя між Францією і Англією. Всі відбуваючіся до сього часу в різних місцях Європи і Америки конференції антанти не були в силі загладити це тертя. Після наради в Кан, після запрошення європейських держав на конференцію до Генуї і зв'язаною з нею резігнацією Бріана, це тертя ще більше заострилося. Англія в першому державою, що заговорила офіційно з європейським панівництвом, Лойд Джордж є першим з прем'єрів великих капіталістичних держав, що глянучи в очі представників Східної Росії, по сім шляху переговорів з Східною Росією Лойд Джордж йде далі і стареться си спонукувати до сего і Францію. Але стара капіталістична брудниця, знаючи свої злочини супроти працюючих мас радянської федерації, не має сміливості відверто глянучи в очі її представників, значущий зяк представників Східної Росії.

Ніхто в радянській федерації не підозріває Лойд Джорджа в якійсь симпатії до Східної Росії. Там досить ясно представляють собі дипломатичну гру антантських політиків. Східне європейське панівництво знає навіть чому Лойд Джорджові так дуже хочеться, щоб на конференцію до Генуї приїхав сам Ленін. У відповідь на це бажанні Лойд Джорджа К. Радек в московській "Правді" пише:

"Ми уміємо оцінити значення енергії, з котрою союзники добиваються участі председателя Сходу Народних Комісарів тов. Леніна в тій міжнародній конференції, заявляючи, що, еси він приїде, то придуть всі прем'єри, і тоді діло скоро буде вирішене. Еси-б ми хотіли шуткувати, то ми сказали би, що до того часу панове союзники і їх преса представляли Леніна, як самодержця всієї Росії. В таких разі балачка про прем'єрів зовсім не на місці. Тоді треба було-б забезпечити приїзд американського і французького президентів і антантського короля, як еквівалент самодержця Леніна. Але діло маєть ся наооборот. Домагає приїзду Леніна є тактичний крок, котрого ціля ясно. Союзники уважають, що європейська делегація повинна буде перед тим, як підписувати рішення, запитувати Москву, вони думають, що Ленін може рішати питання сам. Але вони помиляють ся. Еси Бріан і Лойд Джордж зговорять ся з кількома групами банкірів, то вони можуть робити так, як хочуть, бо сі банкіри держать в руках пресу і парламентарні групи. Інакше справа маєть ся в краю дійсної робітничо-селянської демократії. Тут председателю Совнаркому є виконавчим органом, і важкі рішення вимагають не тільки вислухування голосів Всеросійського Центр. Викон. Комітету, але у важніших питаннях навіть з'їзду Східної Росії".

Тим часом, не дивлячись на горячкову приготування в Генуї до конференції, французький прем'єр Пуанкаре, не будучи в силі не допустити до скликання тої конференції, не маючи сил не допустити на сю конференцію Східної Росії і Німеччини, стареться си відтягнути її понад на три місяці.

Се також є хитра дипломатична гра французьких банкірів. Вони сподіють ся, що протягом тих трох місяців положене в Європі може прибрати такий зворот, що конференція, з участю в ній Німеччини і Східної Росії, зовсім буде не потрібна. Правительство Злучених Держав також не сказало еше свого дефінітивного слова, чи воно візьме участь в тій конференції. Телеграма з Вашингтону з 10. лютого каже, що відношене Франції до будучої економічної і фінансової конференції в Генуї здержало рішене Вашингтонського правительства що до його участі в тій конференції. А телеграма з Лондону з 12. лютого доносить за італійською газетою "Giornale d'Italia", що Італія буде жадати відложення генуїської конференції на якийсь час.

Так виглядає "дипломатична" гра, коли винюванкам тепершньої економічної кризи в Європі, винюванкам тяжкого економічного положення в радянській федерації приходить ся стрінути ся наче з тими, які готові сказати їм правду в очі. Тож не буде дивним, еси після відложення генуїської конференції на якийсь час — вона зовсім не відбудеть ся.

ЯК ЖИВЕ УКР. РОБІТНИЦТВО НА БУКОВИНІ?

(Від власного співрозмовного інтерв'ю.)

В одному зі своїх листів, питає Товаришу Редактор, як живе українське робітництво на Буковині та жалують, що ніяких немає звісток.

Хочу йому вполити Вашому бажанню, та поділитися з Вами сими вістками, які маємо. З гори мушу сказати, що сумні вони, невеселі.

Колись на Буковині перед війною був гарний соціалістичний рух серед українського селянства. Знаєте, що звісткам вийшли до Вас тт. Гуцайло, небіжчик Корейчук з Кічманя, який помер інтернований в Канаді підчас війни, Гінда з Монтреалу та багато других. Українські міщанські політики з Васильком і Стоцьким на чолі, які здирали і туманили селян, та які прославили ся знаними злодійствами в "Селянській Касі" в Чернівцях та лісовими спекуляціями, на українське населене не мали ніякого впливу а опирали ся тільки на піддержку австрійського уряду та жандармських виборач.

Цілий житем українського населення на Буковині кермували українські соціалісти.

Прийшла війна та революція. Буржуазні політики пішли за австрійським урядом, Василько робив славний берестейський мир. Слідом їх пішли й провідники українських соціалістів з поміж інтелігенції. Голова українських соціалістів на Буковині Осип Безпалко пішов на службу Австрії, з початку у Залізняка і Василька, а опісля в "Союзі визволення України" у Відні, організації, яку за гроші австрійського уряду заложили знані полечники Скоропадського Скоропис-Іолиуховський і політичний гешефтар Андрій Жук.

Безпалко їздив разом з другими на Балкан агітувати за війною проти Росії, а опісля працював в таборах для полонених в Німеччині як агент Німеччини.

З упадком Австрії та вибухом революції "провідники" і далі остали за границею як дипломати. Василько став дипломатом Петлюри, старий Сміль-Стоцький у Петрушевича, в Празі молодий Сміль-Стоцький (син) замінив Василька на дипломатичній службі Петлюри у Берліні, а Безпалко став міністром праці у кабінеті славного Андрія Лівницького та "трубадуром" Петлюри.

Замість сидіти і працювати серед свого робітництва, голова буковинської української соціалістичної партії пересиджував на дворіччя в Петлюри, редувався у Варшаві, а тепер з "заробітку" на будові української держави спокійно сидить собі у Львові.

Румунські газети доносять, що при одній ревізії у родині Безпалка в Чернівцях знайдено мільони українських гривень та других грошей.

Українське робітництво та селянство на Буковині, опинивши ся під румунським ярмом, остало без проводу.

Треба додати, що його положене куди гірше, чим положене українського пролетаріату у Східній Галичині під Поляками. Румуни як урядовці дикуни, які гнобять тяжко свій власний народ, а що доверя чужий. Цілий політичний житем на Буковині кермує тайна охрана-поліція "siguranta". Всі українські школи перемінене на румунські, українське товариство замкнено. Активніші одиниці з поміж студентства і робітництва опинили ся в тюрмі за "большевизм". А Румунія з політичними зв'язками, а до того "большевиками" поводить ся сто разів гірше чим давня царська Росія.

Провідники українського народу з буржуазної партії Лавно Василька пішли на службу сигуранти-и. Туди помаандрували славний посол Антін Лук-Лукашевич, віце-маршалок буковинського союму протоерей Драчинський, Цурканович, Панько Клим і други.

Остале без проводу українське робітництво і селянство кидаєть ся на всі боки, бе собою об лід, хоче ступити на належний шлях але не може, бо немає до сього сил.

Заволодали ним політичні гешефтары. Колишній посол австрійського парламенту "соціаліст" Грігорович, румунський націоналіст, підійшов українське соціалістичне робітництво, за гроші румунських націоналістів і уряду створив ім газету, настановив редактора і повів за собою.

"Воля Народу" а тепер "Робітник" тільки й робить, що шукє на комунізм і большевизм. І се має бути орган українського соціалістичного пролетаріату.

Офіційно приступили українські соціалісти на Буковині до віденського 2'ї Інтернаціоналу, але на ділі ведуть се гіршу політику, бо мало чим втікали від Василька і Стоцького, коли за Грігоровичем пішли на службу румунському уряду.

Виправді мають 2 послів в румунському парламенті (надчителя Кракало, новика в партії і селянина Гішчу з Кічманя), але Грігорович не багато дає ім до роботи. Була в робітничому українському рухові на Буковині опозиційна струя, ліва, яка йшла за класовою пролетарської політики. Але її скоро "приборкано". Канюка, який як редактор української соціалістичної газети хотів кермувати сей напрям, на приказ Грігоровича виклинене з редакції, а коли Канюк заложив незалежний орган "Громада", по 2 числах газету звинешено а самого Канюка і других замкнено до тюрми як большевизмів.

Робітництво і селянство опинило ся без проводу, та ходить манівцями, бо кліка Грігоровича та сигуранта не дають йому можливості вийти на дійсний пролетарський шлях.

Положене на Буковині куди гірше чим у Галичині, де хоть поволи але постійно зростає революційна і класова свідомість українського робітництва.

Та є надія, що й там відносини змінять ся, що пролетарський здоровий рух відкине псевдосоціалістичні шляхи і стане там, де йому місце — в соціалістичних, революційних рядах.

Ір.

ДРУГЕ НАДВОЛЖЕ.

В статі під повисшим наголовком, поміщений в харківських "Вістях" з 29. грудня 1921 р. С. Пилипенко подає слідуюче число голодуючих на Україні:

Маємо на Україні до 3 міль. голодних. (На Катеринославщині 674 тис., на Запорожжю — 250, в Донбасі — 717 т., на Миколаївщині — 740 т., на Одеській 352 т.). Цифра ся, звичайно, приближна. Запорожжя наприклад, дає безсумнівно меншу, ніж у дійсності є цифру. Донбас — мабуть більшу. Немає цифри з Кременчукини і т. д. Але в цілому можемо прийняти число з міль. голодних відповідним сучасному стану на півдні України, — стану, що гіршає день по дню.

ПЕРЕД ВИЗНАНСМ.

Кожен раз як перед великими західними капіталістами постає питання про ліквідацію наслідків великої світової війни, — неминучо повстає і друге: про визнане чи невизнане Радянської влади. Особливо гостро стає воно після того, як не влади ся спроби покінчити з Радянськими республіками тим способом, яким капіталізм ліквідує непокірні йому політичні організи в колоніях — вогнем, мечем, терором, заведенем військової диктатури.

"Факти — уперта річ" — а істноване Радянської влади стало фактом загальнознаним, з яким мусить рахувати ся кожє, хто не мріє про відновлене бодай тимчасової політичної і економічної рівноваги в світі, виключуючи з розрахунку трох не шести частини суходолу всієї земної кулі — території Евразії, де була колись російська імперія і де зараз виникло ціле гроно радянських республік. Але таких мрійників і фантастів — зараз годі шукати, а особливо серед тих гандлю і промисловців, серед капіталістів, які добре знають, що виключене і надалі з системи світового господарства величезних природних багатств, які зараз посядають робітничо-селянські республіки — се річ без якої розмови про ліквідацію наслідків світової війни, про встановлене якої-будь рівноваги в світовому господарстві лишать ся тільки розмовами, без надії хоч на якусь реалізацію.

З другого боку, стан народного господарства республік, особливо у зв'язку з стихійними нещастями, які на них упали — вимагає притягнення в нього капіталів зовні і оживлення його заміною напів варварських знарядд виробництва — найновішими здобутками техніки.

Так створилось становище, при якому при всій протилежності суспільної сумотри робітничо-селянської влади і влади західних капіталістів, при тому, що радянська влада веде до комунізму, а влада західних капіталістів прагне до вічного закріплення праці — обам їм довело ся жити поруч і навіть вступати між собою в стосунки по економічним питанням. Таке своєрідне становище створило ся в умовах заглушення революційного темпу — з одного боку, і кризи капіталізму — з другого.

В. Блакитний.

РАДЯНЬСКА УКРАЇНА В 1921 РОЦІ.

Під таким наголовком помістив тов. Раковський в московських "Известиях" статю, зміст котрої в скороченому є слідуючий:

Україна складаєть ся з 12 губерній, які займають 125 мільонів гектарів землі, де живе 26 мільонів населення. З того числа відпадає 21 мільонів на сільське населене, себто 81 відсоток. Найбільше міста се Одеса (500.000 мешканців), Київ, Харків, Стєслав і Николаєв. 3/4 ьсього населення складаєть ся з українців, 11% — росіян, 7% Жидів; щодо кількості населення Україна займає п'яту частину всієї радянської федерації. Хоча в наслідок імперіалістичної та горожанської війни міста України далеко тяськє потерпіли ніж міста російські, то все таки промисла та хліборобство на Україні краще задержали ся, тому що Україна є багата, як рівнож тому, що російські робітники та селяни мусили в першу чергу зоспокоювати потреби Червоної Армії.

На протязі минулого року радянська влада остаточно зуміла здобути собі симпатії серед широких селянських мас. Найкращий доказ, се загальне бандитизму та диктатури селянина-кулака та дрібного буржуа.

Хоча закордонна преса і твердить неначе-б то радянська влада держалась тільки по містах та залізничних вузлах, то се являєть ся чистою брешнею.

Прододаток селяни вповні зложили також і в правобережних губерніях, хоч там постійно бушували бандитські відділи; сею оглянуто не можна-б було без доброї волі з боку селян. В першій половині 1921 року володичло ся по різних містах єт півсотні різних малих банд, головно в околицях Києва, Поділля, Полтавщини, Київщини та Донеччини. Одні стояли під кермуою головного штабу Петлюри, де-які знову під впливом Махна. З того часу багато бандитських противників, що стояли в тісному зв'язку з Петлюрою чи з Махном, разом з частиною своєю та зброєю піддали ся, тому що не находили ніякої піддержки з боку селянства. З тої ж самої причини Махно зі 60 людьми мусив податись в Румунію.

Таксамо швидко розвивалось і змагане Тютюнника викликати селянське повстанє. На Поділля, Волині та Київщині він не зумів створити однієї сільської групи. Загальне бандитизму сконстатував VI. Конгрес Рад України. Сей здобуток треба задержувати в першу чергу доброї військової організації, співпраці всього радянського адміністративного апарату, але найбільше співучасті в сьому напрямку з боку селян. На Запорожжю комнезаможі творять приблизно 50 відділів. Знесенє ревізій було остаточно завершено діла. Рагзовський нагадує також далше на розпад маломіщанських партій, з яких деякі групи по різних внутрішніх розколах прилучились до партії комуністичної. Українські селяни у відношеню до Червоної Армії виявляють зворушаюче піклуванє. Мобілізації проти Врангеля та Польщі дали вислід до сі небувадий.

Україна має 22.000 шкіл з 1.900.000 вихованців лише 15 років. На протязі попереднього року число шкіл зросло знову о 800 більше. Скількість діточих притулків із 600 піднялась майже на 2000, де виховуєть ся понад 100.000 дітєй. Для сільсько-господарчої науки існують чотири висші школи, як також два ветеринарні інститути. В короткому часі буде відкрито ще два такі самі інститути, а власне в Харкові та Умані. В дев'ять десятих частин шкіл на Подільщині, Полтавщині, Київщині та Донеччині наука ведеть ся в українській мові.

В останньому році Україна заключила договір з Польщею, Естонією, Литвою, Латвією, німецькою Австрією, Італією та Туреччиною.

Та помімо сего все ще заходять можливості бандитських наскоків ізза кордону. З 1000 мостів знищених в часі горожанської війни ще тільки 50 лишилось непоправленими. Зріст продукції в Донецькій басейні є загально відомим. Поліпшенє вже так далеко пішло, що можна числити, що 2.000.000 пудів вугля залишеть ся до експорту за границю, де можна вимінити за фабрикати та поживу.

Україна тяжко потерпіла від нещастя посухи і найближші живна ледви чи зможуть покрити нормальне запотребованє селян, не згадуючи вже про міста.

З того отже виходить, що головний чинник господарчого розвою, а власне сільське господарство, не допусє. Завдяки усильним змаганям радянської влади владось підняти скількість поверхні управленої рілі до 165 мільонів гектарів землі (19 мільонів в 1906 році). Се вдалось оглянути навіть помімо воєнних операцій, де територія переходила часто з одних рук до других. Щоби при весняному посіві заступити недосторобенє зерна (ячменю та вівса), буде засівати ся переважно кукурудзу, що потребує о 6 разів менше засіву.

На закінченє своїх виводів Раковський заявляє, що коли міжнародне положене в сьому новому році не погіршає, то Україна не тільки на політичному але й на господарчому полі огляне багато нових великих здобутків.

ВОРОВСЬКИЙ ПРО ІТАЛІЙСЬКО-РАДЯНСЬКИЙ МИР.

Італійська преса обмірковує обширню договір з РСФСР. І так "Трибуна" приносить інтерв'ю з Воровським про значенє і наслідки договору. На думку Воровського найважливішим наслідком є утворенє зарва групи італійських комерсантів, які мають з уповноважена ради міністрів вийхати до Росії і там на місці найкраще обміркувати, які засоби потрібні, щоби договір між Італією та Росією, чого вона від нього сподіваєть ся. РСФСР буде вислана до Італії комерційна комісія, призначена урядом. Другим визначним фактом буде відновленє навігації на Чорному морі.

"Крім того, що я являюсь представником уряду Росії, сказав Воровський, я є також офіційним делегатом уряду Української Республіки. Договір з Україною ідентичний щодо умов, є окремим дипломатичним документом. Питанє про поворот італійських полонених розлядатимєть ся окремими комісіями і вже пороблені заходи, щоби сей поворот прискорити".

Як доносить орган гданських соціалістів незалежників "Freiheit", російським радянським консулом в Гданську буде комуністичний посол до Союму — Raube.

ЦІННА КНИЖКА.

Кожий український робітник в Канаді повинє мати в своїй бібліотеці і користати з цінного наукового твору Юлія Липперта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнимає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Ціна сеї книжки \$2.50. Замовленя посилайте на слідуючу адресу: J. Boychuk 80 Markham St., Toronto, Ont., або на адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor WINNIPEG, MAN.

ГОЛОД НА НАШИХ СТЕПАХ.

(Стаття в харківських "Вістях" з 30. грудня 1921 р.)

Ой у полі жито
Копити збито.
(Нар. пісня.)

Грижм снігом мойм посьбію ст...
(Єремія.)

Який гіркий глум, яка неімовірна, але неблагана дійсність: широкі смуги чорнозему понад Дніпром, степові простори Запорожжя, де раніше що року було фіялкове жито, де ясні, соковиті трави шестісті про невечерні богицтва родючої сили, — почорніли, полекли під диханем посухи.

Нечуваній в сім місяцях голод показав свою пащу. Дайні часи Мамая, коли його дика кіннота гарцювала і збивала в пень всі рослини на шляхах свого пересування, гадають нам сьогодні наші степові простори. Але тепер сі стени зазнали ще більше й глибоке лихо, бо вони попадали мертвими кіннями під подвійними ударами. Тут та кож на очах "Чудового Дніпра" проходила кіннота Врангеля і збивала "копитами жито". Тут Махно чинив розбійницькі напади і своїми тачанками то лочив і нічевив зелені парости. Сього не досить. Далі прийшла посуха, припала порепаніми губами до землі заспівала на жалібній скрипці пісню смерті...

Чи далеко від нас Запорожжя? До нього протягнути рукою. Хто міг подумати?.. Його щороку розпирало від хліба, тришари комори й засіки в селян від важкого зерна. А тепер крокуваті пальці голоду впили ся в його горло... Не так давно тут ішла розмова про допомогу Надволжжю, приймали до себе його голодних втікачів, навіть дивували ся, як се так люди дають ріжні сурогати — макуху, лебеду, качани, курай, то-що. Але ось і тут з богацьох сіл і міст винирнуло обличчя голоду. Вже й тут запали макухи та жмичів, які раніше вживали ся лише для палива, тепер заброніровані як продукти харчованя.

Замість гарного врожаю, на степах Запорожжя стала пустина. І тільки якимсь чудом, невеличкими купками відішли куші хліба: решту викосила спека. Коли перевести весь урожай на цифри, то маємо по Запорожжю 6 з четвертою мільйонів пудів хліба, а потреба населеня за рік 35 з лишком мільйонів! Скільки життя буде вбито сям дифіцитом!

Далеко не повні жалібні списки, але й від них вже ніе жаком. В Мелітопольському повіті на 1. грудня було 459 жертв, в Гуляйпольському — 49, в Бердянському — 39. Але се все випадково зафіксовані числа. В дійсности блиск коси голодної смерти лише тільки набирає ширини розмаху.

Моторошно робить ся від одного погляду на села. Кидують, забиваючи дошками, хати й тікають наче від чуми. Пустка, засипана снігом, нагадує собою передчасні кладовища. Кидують насиджені місця і тікають світ за очі... Підкидають, мов цуценят, своїх дітей: нічого їм дати їсти, коли вони благають.

Дітям тяжче всього переносити голод. Місцями стійкий ростуть дитячі домки, бо стійкий ростуть армії голодних дітей, які чекають притулку біля порогів Наросвіти. Недостача харчів, палива, білизни, все се відчуваєть ся в колосальних розмірах. В одній Юрківській волості голодує 150 дітей. Маєть ся тут лише 5 дитячих домів; постаєє Наросвіта лише 2, решт не хватає ресурсів. Комнезав с. Ново-Яковльовки прохав відчинити дитячий дім на 50 сиріт, а Наросвіта примушена була відмовити: нема коштів. В Жеребецькій і Преображенській волостях зовсім нема дитячих домів. Тут подня зареєстровують ся випадки смерті дітей. В Преображенській волості відчинили були іаально для дітей, але вона проіснувала 20 днів; зачинилась за браком коштів. Що чекає дітей при такому становищу допомоги?

Дикий звір увірвав ся і шмагує живе м'ясо сотні тисяч беззахистного люду. Тихі й придушені благаєні сих людей, бо знислені вони, розсичані важкою лапою голоду і швидше складають ся на примар з безодні, ніж на живих істот. Рівне і одноманітне "п-о-р-а-т-у-к-у" ледве зриваєть ся з їхніх пополотнілих уст.

Повіти: Мелітопольський, Маріупольський, Олександрівський, Херсонський, Миколаївський, Одеський, Катеринославський, де раніше так щедро земля відплачувала хліборобові за його працю, тепер скручені голодним смерчем і кинуті на холодні сніги...

Газети, що надходять з сих країв, повні закликів, жаху, зойків: "Допоможіть!". "Громадянине, що ти зробиш для свого брата — голодуючого?" "Допомога повинна йти шоденно!" і т. д. Але щось страшніше ховаєть ся за сими звичайними словами, котрі вже втратили свою гостроту.

І треба винайти щось такого сильного, що вдарило б по нервах тих, хто не відчуває того, що дить ся там, що примусило би ситих зрозуміти, що не може існувати лад, розвиток і нормальне перетравлюванє жовудка на одному кінці суцільного організму, коли другий розпадаєть ся гангрененою? Бо тіло-ж суцільне. І коли здорова частина не подолає смерту, мертва подолає здорову, докотить ся і зробить з неї труп.

Грижм снігом посьбію ст...
Голод.

В. Гречаний.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ І УКРАЇНА.

"Вперед" умістив статю з приводу майбутньої міжнародної конференції і зокрема України. Статя була написана в звязку з ухвалою конференції в Кан. Тому цікаво зазначити, яке значенє надає "Вперед" участі в сій конференції Радянської України.

Газета перш за все виходить з твердження, що участь Радянської України на тій конференції є вирішена. Вирішена фактом запрошеня Радянської Росії, себто самостійних пролетарських республік, створених на території бушвої Росії.

"Під сям названєм (Радянська Росія) — пише "Вперед" — автори канської резолюції розуміли правно державний стан, який витворив ся на території бушвої царської Росії, а саме ряд самостійних пролетарських республік, звязаних між собою спеціальними договорами для найбільш успішного переведеня деяких питань внутрішньої чи закордонної політики".

Отже в згоді з сям Україна, пише далі "Вперед", виступить на майбутній економічній конференції в Генуї як самостійний державний організм. Се є вже факт визнання європейськими державами української радянської держави і є важким ударом для протирадянського табору. Останній цілком губить грунт, по скільки він у пресі змагав ся виправдати боротьбу необхідністю створеня української держави. "Признанє факту за іstownя Радянської України західноєвропейськими буржуазними урядами, се безперечно важкий удар для українського протирадянського табору. Його заходи, щоби переконати Захід Європи про фікцію української держави перечеркнуло саме жите. Європейський капітал, який задихаєть ся, якому потрібні ринки збуту, виразно заявив, що йому байдуже політичні форми влади, він жадає тільки гарантій".

Збільшенє залізничного руху. Центральна залізнична влада має намір в найближшому часі збільшити скількість платних особових білетів їзди на 66%. Плянуеть ся також збільшенє числа потягів. Вже тепер між Одесою і Київом курсує поспішний потяг.

НАСТУП КАПІТАЛУ У ФРАНЦІЇ.

В берлінській "Rote Fahne" французький комуніст Поль Люї містить статю про французьке робітництво і його боротьбу з капіталом.

Робітнича класа Франції, так само як і в більшости інших держав світа, змушена відійти на оборонні позиції. Чіто в справі встановленя умов праці, чи то в питанях заробітної платні, чи то в чому иншому, скрізь ініціатива напасти виходить з кола тяжкої індустрії.

Власне вона означає нині боротьбу поміж класами. В той час як в роках 1918 — 1920 вона тремтіла зі страху перед революцією, чє вона тепер себе в силі не тільки ставити опір всім робітничим вимогам, але й перейти у наступ проти всіх здобутків робітництва за останні часи.

Серед сих здобутків восьмигодинний робочий день вважає ся загально найбільш міцним, однак тепер саме проти нього розпочата боротьба по цілому фронті.

Клемансо, котрий ніколи не був особливим приятелем робітників і від котрого походять славновисні слова: "немає ніякої робітничої класи", свого часу доклав досить труду, щоби перевести закон про восьмигодинний робочий день. І дійсно, так парламент як і сенат ухвалили були його майже без жалючого спротиву. Тоді власне капіталізм не на жарт перелякав ся за свою власну шкуру. Тепер, однак, вітер повіяв з иншого боку.

Міністр громадських робіт "Троке" недавно заявив, що робочий день залізничників мусить вносити повних вісім годин. Се значить, що вони мусять бути на службі десять годин або і більше. Майже одночасно з тим один з "радикальних" членів парламенту вніс законопроект, котрий передбачає цілу низку винятків з закону про восьмигодинний день праці. З усіх кутків Франції повідомляють також про нечислимі замахами на восьмигодинний робочий день. Так поодинокі робітники, які і професійні спілки захивають ся більше або менше спокійно супроти сих замахів, боючи ся переслідувань з боку підприємців, переслідувань, котрі в нинішні часи безробітня можуть мати для робітників дуже тяжкі наслідки.

Найбільше дають собі волю капіталісти в питанях заробітної платні. Зменшенє заробітної платня на 10, 15, ба навіть на 20 відсотків є звичайним явищем. А про те є твердо встановлений факт, що навіть в часи найвищої заробітної платні, се підвищенє залишало ся далеко позаду від подорожжя необхідних засобів споживаня.

З Англії за сей час привезено 1,414.159 пудів ріжного вантажу, в тім числі 482.095 пуд. пшениці, 74.214 пудів ріжних продуктів, 714.152 пуд. вугля та 154.388 пуд. ріжного вантажу.

З Естонії прибуло 6 пароплавів, на яких привезено 225.069 пуд. ріжного краму, в тому числі 52.220 пуд. пшениці. За сей сямий час прибуло з Швеції 2 пароплави, на яких привезено 151.650 пуд. краму, в тому числі 140.300 пуд. вугля та з Америки 1 пароплав з 154.700 пуд. ріжного краму.

До Архангельська за сей час прибуло 5 пароплавів з 499.000 пуд. ріжного вантажу, в тому числі 380.000 пуд. пшеничної муки та 105.000 пуд. вівса. Через Ямбург за сей сямий час пришло 128.101 пуд. (172 вагонів) ріжного краму та через Себезь 50 вагонів — 58.410 пудів вантажу на адресу АРА. (Американська Ратушкова Адміністрація).

За сей сямий час з Архангельська вишло 5 пароплавів з 377.550 пуд. ріжного краму, з них 354.000 пуд. дощок, 5.958 пуд. фанери, 17.787 пуд. смоли. Весь сей крам призначено для продажі в Англії.

Через Себезь вивезено 36.924 пуд. (73 вагонів) льону, шитини та кінського волоса.

В с. Подусільні, п. Перемишляни, старство належало на селян А. Цапа, О. Цапа, О. Гривнака, М. Гураля, М. Солтанса, Н. Проця, С. Цапа, К. Демковича по 8.000 мп. і по місцеві арешту за невиконенє конскрипції!

Як реагує на все се французьке робітництво?

Року 1913 з усіх страйків, на страйки за підвищенє заробітної платні припадало 62 відсотки. Року 1915 підніс ся сей відсоток на 77. Року 1916 досяг він 84. Він вніс нову року 1918 — 83 відсотки, року 1919 — 84 відсотки і року 1920 — 79 відсотків. В першу половину 1921 року він впав на 69 відсотків. Се свідчить про те, що пролетаріят в тому році розвинув далеко менше активності, щоби вадержати свій життєвий рівень на давній височині. Він не чє себе в силі побороти одностайний опір підприємців.

Від року 1915 аж до першої половини 1920 року число робітників, що брали участь в страйках за підвищенє заробітної платні, постійно зростало. Воно внісало 8.000 чол. в році 1915, 37.000 в році 1916, 131.000 в році 1918, 1,058.000 в році 1919 і 628.000 в першому півріччю 1920 р. Від сього часу згадає число починає падати. В другому півріччю р. 1920 число страйкуючих за підвищенє платні робітників впало до 57.000 і внісало в першій половині 1921 року вже лише 9.000 робітників.

Навпаки, число робітників, що розпочинали страйк через зменшенє заробітної платні, було аж до 1921 р. порівнювано дуже незначним. Тим часом в перші вісім місяців сього року воно досягло вже 116.000 чолів. Нічо не може більш яскраво змалювати нинішнє становище як наведені числа.

Останні страйки скінчили ся на жаль, нещасливо для робітників. Супроти могутню зорганізованих підприємців місцеві дрібні бої трітять вське значенє. Жите вимагає нових методів боротьби. Класа проти класи — під сям клячем мусить правдити ся тепер боротьба.

Ст. Літний.

КІЛЬКО КРАМУ ПРИВЕЗЕНО ДО РОСИ ЗА ПЕРШУ ПОЛОВИНУ ЛИСТОПАДА 1921 Р.

За час з 1. до 15. листопада з закордону прибуло 2,918.124 пудів краму, з них 2,227.563 пуд. або 76 відсотків прибуло через Петроградський порт (27 пароплавів).

З Німеччини всього надійшло через Петроградський порт 254.585 пудів ріжного краму, в тому числі сільськогосподарче знарядє 95.553 пудів, 22.150 пуд. пшениці та 142.852 пуд. залізничних виробів.

З Англії за сей час привезено 1,414.159 пудів ріжного вантажу, в тім числі 482.095 пуд. пшениці, 74.214 пудів ріжних продуктів, 714.152 пуд. вугля та 154.388 пуд. ріжного вантажу.

З Естонії прибуло 6 пароплавів, на яких привезено 225.069 пуд. ріжного краму, в тому числі 52.220 пуд. пшениці. За сей сямий час прибуло з Швеції 2 пароплави, на яких привезено 151.650 пуд. краму, в тому числі 140.300 пуд. вугля та з Америки 1 пароплав з 154.700 пуд. ріжного краму.

До Архангельська за сей час прибуло 5 пароплавів з 499.000 пуд. ріжного вантажу, в тому числі 380.000 пуд. пшеничної муки та 105.000 пуд. вівса. Через Ямбург за сей сямий час пришло 128.101 пуд. (172 вагонів) ріжного краму та через Себезь 50 вагонів — 58.410 пудів вантажу на адресу АРА. (Американська Ратушкова Адміністрація).

За сей сямий час з Архангельська вишло 5 пароплавів з 377.550 пуд. ріжного краму, з них 354.000 пуд. дощок, 5.958 пуд. фанери, 17.787 пуд. смоли. Весь сей крам призначено для продажі в Англії.

Через Себезь вивезено 36.924 пуд. (73 вагонів) льону, шитини та кінського волоса.

В с. Подусільні, п. Перемишляни, старство належало на селян А. Цапа, О. Цапа, О. Гривнака, М. Гураля, М. Солтанса, Н. Проця, С. Цапа, К. Демковича по 8.000 мп. і по місцеві арешту за невиконенє конскрипції!

'ІМАНІТЕ' ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ В ГЕНУЇ.

Париська комуністична газета "Іманіте" з 8. січня с. р. говорить:

Засіданя конференції в Канмають велике значенє для пролетаріату. Антанта признаєть ся, що се вона привела до теперішнього хаосу і зараз її доводить ся хоч не хоч запрошувати і Росію, щоби виправити помилки.

"Іманіте" з 11. січня пише: Дискусія про репарації виявила наочно апетити "національні", а власне капіталістичні. Кожда держава антанта вимагає для себе максимума золотих марок. Особливо цікавою є під сям оглядом позиція бельгійської делегації. Як тільки відійшли в гру спеціальні інтереси окремих держав, їх "союзні" уряди накиннули ся на себе наче вовки.

Не менш цікаві є й розмови про скликанє конференції в Генуї. Капіталістичним державам здаєть ся, що Радянська Росія погодить ся на те, щоби кожда з них вибрала собі ласий шматок на її території. Народним комісарам доведеть ся звести ще тяжшу боротьбу, однак російська революція є досить сильна і може дивитись з погордою на спекулянтів, які хочуть виступити як її "опікуни".

Дискусія про "союз гарантії" нагадує теж здирство, хочуть ошукати один одного. Лойд Джордж вимагає як гарантії: евакуації ренського лівобережя, помешеня французької армії на одну третю, обмеженя тонажу, пристосуваня ангорської умови до англійських вимог і т. и. Бріан хоче ібслужуватись англійським урядом для забезпеченя французьких інтересів. Отож годі припускати, щоби в світі змінило ся щонебудь з закінченєм канської конференції, бо буржуазія не зуміє відмовити ся від своєї жажди зисків, здирства, взаємного ошукуваня й обдурюваня народів.

Поль Люї пише в "Іманіте" з 8. січня: Конференція доведеть ся ведать переговори з радянським урядом, хоч сей останній не відмовив ся ні від комунізму, ні від диктатури пролетаріату. На економічній конференції в марті стане російська революція не замаскована й не помешена, а така, якою вона є, з її оригінальними установами, хоч і як небезпечні є ці установи для капіталізму й парламентаризму буржуазії.

Весвітній реакції доведеть ся схилити голову перед новими політичними, соціальними і економічними формами, складеними пролетаріатом Петрограду і Москви.

Пражське "Руде Право" з 10. січня пише про запрошенє Росії до Генуї:

Причини нової орієнтації західних держав є багато глибокі, ніж тимчасова зміна тактики. Коли нагадаємо собі, що се торік антанта придержувала ся думки, що Росію треба на довгий ряд-років виключити з деякої економічної і політичної європейської акції, тоді бачимо, що справа Росії і її відбудованя здаєть ся справді актуальною. Рівночасно критикуєть ся в газеті погляди "Право Лїду" (соц.-дем.), яке робить вид, що дуже турбуєть ся долею Росії, що її буде "виснажено до щенту капіталістами".

Офензива французьких підприємців. "Ле Полюлер де Пари" з 9. січня пише:

Нова офензива підготовляєть ся проти гірників північної Франції й Па де Кале. Всі здобутки робітництва під загрозою. Робочий день буде продовжено; капіталісти розпукують засобів для того. Недавні скінчили ся кампанія проти текстільників, зараз є під загрозою шахтарі, незабаром приде черга на робітників громадських робіт, бо капіталісти збирають ся захопити в свої руки й функції держави, "щоби помешити кошти", які держава витрачає.

З ПІД ШЛЯХОЦЬКОГО ЯРМА.

"Щедрий" вечір у Львові.

В середу, дня 18. січня, перевела львівська поліція цілий ряд ревізій у помешканях деяких Українців у Львові.

О год. 6.30 вечером переведено ревізію в домі дир. А. Оклиша при вул. Кадетській. В хвилині, коли ціла родина сиділа при вечері з нагоди щедрого вечера, впало до помешканя 5 поліційних функціонерів, а то комісар, двоє цивільних агентів і 2 поліційнті з крісами. Крім помешканя, перешукали стрих і пивницю, однак нічого не нашли. Є се вже друга ревізія в тому домі протягом останного місяця.

О тій сямій порі переведено ревізію у д-ра Миколи Чубагого. У нього підданю ревізії приватну кореспонденцію, научні рукописи і збірку друків. Ревізія трвала чотири години. Поліція забрала деякі часописи, друковані за української влади в Галичині і на Придніпрянщині.

Коли ціла родина о год. 1/27 вечером засіла у проф. Якевича до вечері, ввійшов комісар з двома агентами і поліційнотом і перепровадив ревізію. Описія взяла управителю кингарні гном. І. Громницького, щоби отворив кингарню. В кингарні перекинули всі книжки та забрали декілька, переважно в червоних (!) окладниках. По основній ревізії в кингарні, повторено те саме в помешканю І. Громницького, де шукали в ліжках "Кума" і перечитували всі листи. Се протягнуло ся до 11 год. вночі.

З самбірської тюрми.

В тюрмі окружного суду в Самборі сидить 16 поліційних в'язнів, підозрених у комуністичній агітації. Між ними М. Гліньський, Г. Валь, М. Бархач, О. Гасман, А. Зволіський, А. Лязарович, П. Швенг, всі з Борислава, покують уже 8 місяців за першомайську маніфестацію. З Дрогобича сидять уже по 6 місяців тов. Н. Школа, В. Вірт, С. Васильців, Шапіра і Клінгофер. З Самбора в'язнів: Гр. Михалюк, студ. прав. Арештовано його в санаторії в Закопаному, де був на лічєню туберкульозу грудий. Тяжко хорий сидить уже два місяці в тюрмі і не знаєти, за що.

Краківські газети доносять, що в Бокні відкрито комуністичну організацію під проводом Стан. Кути. Арештовано дві особи.

Дня 7. грудня 1921 р. відбула ся перед самбірським судом присяжних розправа проти І. Бжеского, робітника з Борислава, обж. за ком. агітацію. Засуджено його на 4 роки тяжкої в'язниці.

РІПЧИЦІ, п. ДРОГОБИЧ. Ревізії і арештованя.

Дня 20. грудня приїхало до села 13 поліційнті з поліційними агентами з Дрогобича, Борислава і Медичи, заїхали до комісара Івана Пристача, а опісля удали ся до учительки, вигадали дитий з класу і зачали розгизувати учительку Станиславську про людин, чи сколєть ся в читальні "Просвіти", чи говорять про Україну, чи ходять з лентами, а опісля допитували ся за кількома господарями. Коли учителька, Полька, представила, що читальня від часів прибуту польських військ не відчиняла і се все брехня, грозили їй, що будуть її пересудувати під присягою, а коли вона сказала, що може зїзати під присягою, поліційнті дали їй спокій, кажучи, що ще 8 осіб мають арештувати.

Пізніше приарештували Петра Осередчука, привели до школи, випитували його, хто до нього приходить і хто є на Чехах, а опісля пустили його. Крім сего арештували Гнатина Миколаю, Гнатина Дмитра і випитували ся його, чи хто ходить до читальні. Потім почали перешукувати за иншими селянами, переводячи у них ревізії. На кінець переведено ревізію у пароху Малецького.

Поліцейські вибрики на Волліні. Жите українського населеня на Волліні стає щораз тяжчим. Так наприклад в с. Несвіч, дукельского повіту, командантом поліції назначено 20 літнього молодика W., який арештує кожного, хто назве себе Українцем або лише заговорить про українську справу. Арештованих бють жандарми і кажуть повторювати: "Ty była Polska, jest i będzie". Пізніше командант каже арештованим лягати на землю і питає: "Сзем рачеіше зїемія"! На се маєть Українці відповідати: "Земля пахне Польщею".

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вісти" сїдууючі книжки:

Філія нації і національної незалежності... 25
Робітничий співаннє... 25
В нічтєх розпущти (драма)... 25
Як повстала наша земля і який буде її кінець... 25
Богт (драма)... 25
Фабричний розговор про економію... 25
Маркс і Енгельс про диктатуру пролетаріату... 20
Земля обітована... 20
Марксизм і Дарвінізм... 20
Перший Буквар Комуніста... 15
Розбійте найдані... 15
Про походженє людини... 15
Як фермер може дістати весь плід своєї праці... 15
Розмова про фізику... 15
Промова на суді Ф. Адлера... 15
Двоногий... 15
Основні засади комунізму... 15
Революційні пісні... 10
Як Галічан втягнули в контрреволюцію... 10
Що таке радянська власть і як вона будеєть ся... 10
Провідники революційного руху на Україні... 10
Добробит і інші оповіданя... 10
Страйкер (драматичний образ)... 10
Третій Інтернаціонал і його історичне значенє... 05
На чїм боці справедливість... 05
Диктатура пролетаріату... 05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть... 05
Національне питання... 05
Церква і радянська власть... 05
Конституція Радянської України... 05
Межи людиною та машиною... 05
Великий портрет Н. Ленїна... 50
Серія перешесних картиок (16 штук, кїбаські вики)... 40
Серія картиок (11 штук, резолюції, прокламції)... 35
Ми і вони (народна драма в двоох діях)... 35
Мандрівник (драматичний ескіз в одній дії)... 25

Замовленя разом з грїшми посилаєть на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Fritchard and McGregor Sts., WINNIPEG, MANITOBA.

